

källor, att Spaniens kuster verkligen detta år blefvo hem-sökta af en skara normanner, som förut härjat på åtskilliga ställen i Frankrike, och det kan endast vara dessa, på hvilka författaren hänsyftar med namnet *Rûs*. Då de naturligtvis icke själfva hafva kallat sig så, under det att detta namn däremot från omkring 880 var väl bekant i östern, få vi väl antaga, att författaren på ett eller annat sätt har öfvertygat sig om identiteten af de egentliga ryssarna och de normanner, som i Spanien uppträdde alldeles på samma sätt som de först nämnda uppträdde på kusterna af Kaspiska och Svarta hafvet. Hur påtaglig likheten måste hafva varit mellan detta folks uppträdande i östern och i västern, framgår också af ett yttrande af en annan arabisk författare, MASÛDÎ (omkr. 920—950), hvilken, efter att hafva omtalat »hedningarnas» anfall på Spanien, tillägger som sin personliga åsigt: »Jag tror att dessa främlingar voro *Rûs*, ty ingen annan än de segla på detta haf, hvilket står i förbindelse med oceanen (*Ukianus*)».

Den andra af de ofvan nämnda författarna är ABU OBEID AL-BEKRI ²⁰. Han tillhör andra hälften af det elfte århundradet, men han anför som sin sagesman en israelit Ibrahim Ibn Jakûb (Abraham Jakobsson), som omkring 965 hade uppehållit sig vid Otto I:s hof i Merseburg och därifrån hade företagit resor till de kringliggande landen. Denne Abraham synes hafva varit en köpman från Spanien, som af handelsaffärer blifvit förd till Tyskland; men därjämte har han helt visst haft ett diplomatiskt värf, och detta har haft till följd att han till regeringen ingifvit en officiel berättelse, hvilken AL-BEKRI har kunnat begagna i Cordova. Vi läsa här bland annat: »Ibrahim Ibn Jakûb israeliten säger: slavernas land sträcker sig från syriska hafvet (d. v. s. Medelhafvet) till den norra oceanen. Dock hafva stammar från nordnorden gjort sig till herrar öfver en del af dessa land och bo ännu i dag ibland dem. Slaverna bestå af många olika stammar . . . . För ögonblicket finnas där fyra konun-